

✧ Texty na tento týden – Píseň písní, Gn 2:7; 1K 7:3–5; J 17:3; 1J 1:9; Ř 1:24–27; Ga 5:24

✧ Základní verš

„Polož si mě na srdce jako pečeť, jako pečeť na své rámě. Vždyť silná jako smrt je láska, neúprosná jako hrob žárlivost lásky. Žár její – žár ohně, plamen Hospodinův.“ (Pís 8:6)

Jedním z nejdůležitějších období života je manželství. Samozřejmě že ne každý do manželství vstoupí, ale pokud ano, manželství mu přinese nejen výjimečné požehnání, ale také mimořádné výzvy. Mezi požehnání patří i nádherný dar sexuality. Pokud se tento dar realizuje v souladu s Božím záměrem, je opravdu mocným vyjádřením lásky.

V protikladu k rozšířenému názoru se Bible v žádném případě nestaví proti sexualitě. Je proti zneužívání tohoto krásného daru, který jsme od Stvořitele dostali.

Píseň písní (Píseň Šalomounova, doslova Nejkrásnější z písní Šalomounových), jedna z nejkratších a pravděpodobně i nejméně čtených biblických knih, popisuje vztah mezi mladou nevěstou Šulamítkou a jejím milovaným, o kterém se věří, že jde o samotného krále Šalomouna. Píseň odkrývá tajemství lidské intimity a rozkoš manželské lásky. A přestože Píseň písní se často vykládá alegoricky jako symbol vztahu Boha a Božího lidu nebo Krista a jeho církve, v první řadě jde o poetické dílo o lásce, která se odehrává v upřímném a čistém vztahu mezi mužem a ženou.

Tento týden se budeme věnovat pozitivnímu a inspirativnímu pohledu na manželství, který nám nabízí Starý zákon.

✧ Týden ve zkratce:

- Nedělitelný život
- Vyjádření lásky v Písní písní
- Poznání naplněné láskou
- Láska ve správném čase
- Ochrana Stvořitelova daru
- Podněty k zamyšlení

NE 5. května – Nedělitelný život

Ž 84:2.3 „²Jak jsou milé tvé přibytky, **Hospodine zástupů!** ³Má duše zmírá steskem po **Hospodinových nádvořích, mé srdce i mé tělo plesají vstříc živému Bohu!**“

Gn 2:7 „I vytvořil Hospodin Bůh člověka, prach ze země, a vdechl mu v chrpí dech života. Tak se stal člověk živým tvorem.“

Ž 63:2 „Bože, tys Bůh můj! Hledám tě za úsvitu, má duše po tobě žžní. Mé tělo touhou po tobě hyne ve vyschlé, prahnoucí, bezvodé zemi.“

1K 6:19.20 „¹⁹Či snad nevíte, že vaše tělo je chrámem Ducha svatého, který ve vás přebývá a ježž máte od Boha? Nepatříte sami sobě! ²⁰Bylo za vás zapláceno výkupné. Proto svým tělem oslavujte Boha.“

1Te 5:23 „Sám Bůh pokoje necht' vás cele posvětit a zachová vašeho ducha, duši i tělo bez úrazu a poskrvny do příchodu našeho Pána Ježíše Krista.“

Pís 1:2.13 „²Kéž políbí mě polibkem svých úst! Vždyť lepší je tvé laskání než víno. ... ¹³Voničkou myrhy je pro mne můj milý, spočívá na mých prsou.“

Pís 2:6 „Jeho levice je pod mou hlavou, jeho pravice mě objímá.“

Pís 5:10-16 „¹⁰Můj milý je běloskvoucí i červený, významnější nad tisíce jiných. ¹¹Jeho hlava je třpytivé zlato ryzí, jeho kadeře jsou trsy palmových plodů, černé jako havran. ¹²Jeho oči jsou jako holubi nad potůčky vod, v mléce se koupou, podobně vsazeným drahokamům. ¹³Jeho líce jsou jak balzámový záhon, schránky kořených vůní, jeho rty jsou lilie, z nichž kane tekutá myrha. ¹⁴Jeho ruce jsou válce zlaté taršíšem posázené, jeho břicho je mistrné dílo ze slonoviny safíry vykládané.“

¹⁵Jeho stehna jsou sloupy z bílého mramoru, spočívající na patkách z ryzího zlata. Vzhled má jak Libanón, je ztepilý jak cedr. ¹⁶Patro jeho úst je přesladdké, on sám je přezádoucí skvost. Takový je milý můj, takový je můj přítel, jeruzalémské dcery.“

Pís 7:1-9 „¹Obrať se, obrať se, Šulamítko, obrať se, obrať se, chceme tě vidět.“ Co na Šulamítce uvidíte? Že tančí táborový tanec! ²Jak krásné jsou tvé nohy v opádkách, knížecí dcero! Křivky tvých boků jsou jako náhrdelníky, dílo umělcových rukou. ³Tvůj pupek je pěkně vykroužená mísa, kež nechýbí v ní vonné víno! Tvé břicho je stoh pšeničný, obrostlý lilími. ⁴Dva prsy tvé jsou jak dva koloušci, dvojčátka gazelí. ⁵Tvé hrdlo je jak věž ze slonoviny, tvé oči – rybníky v Chesbónu u brány Batrabámské. Tvůj nos je jak libanónská věž, zkoumavě hledící k Damašku. ⁶Tvá hlava se tyčí jako Karmel, vrkoče tvé hlavy jsou jak purpur. Král je těmi kadeřemi spoután. ⁷Jak krásná, jak líbezná jsi, lásko, při hrách milostných! ⁸Postavou se podobáš palmě a svými prsy hrozňům datlí. ⁹Řekl jsem: „Vystoupím na palmu, abych se zmocnil plodů.“ Tvé prsy at' jsou hrozny révovými, dech tvého chřípí at' jablky voní.“

PO 6. května – Vyjádření lásky v Písni písní

Pís 4:1 „*Jak jsi krásná, přítelkyně moje, jak jsi krásná, oči tvé jsou holubice pod závojem, vlasy tvé jsou jako stáda koz, které se hrnou z hory Gileádu.*“

Pís 2:10-13.16 „¹⁰Můj milý se ozval, řekl mi: „Vstaň, má přítelkyně, krásko má, a pojď!“ ¹¹Hle, zima pominula, lijavce přešly, jsou tytam. ¹²Po zemi se objevují květy, nadešel čas prořezávat révu, hlas hrdličky je slyšet v naší zemi. ¹³Fíkovník nasadil první plody, voní kvítky vinné révy. Vstaň, má přítelkyně, krásko má, a pojď!“ ... ¹⁶Můj milý je můj a já jsem jeho, on pase v lilíích.“

Pís 3:11 „Vyjděte jen a pohleďte, sijnóské dcery, na krále Šalomouna, na korunu, jíž ho korunovala jeho matka v den jeho svatby, v den, kdy jeho srdce naplnila radost.“

Pís 4:1-7 „¹Jak jsi krásná, přítelkyně moje, jak jsi krásná, oči tvé jsou holubice pod závojem, vlasy tvé jsou jako stáda koz, které se hrnou z hory Gileádu. ²Zuby tvé jsou jako stádo ovcí před stříháním, jež z brodiště vystupují, a každá z nich vrhne po dvou, žádná z nich neplodná nezůstane. ³Jako karmínová šňůrka jsou tvé rty, ústa tvá půvabu plná. Jak rozpuklé granátové jablko jsou tvoje skráně pod závojem. ⁴Tvé hrdlo je jak Davidova věž z vrstev kamene zbudovaná, tisíc na ní zavěšeno štítů, samých pavéz bohatýrů. ⁵Dva prsy tvé jsou jak dva koloušci, dvojčátka gazelí, která se v lilíích pasou. ⁶Než zavane den a stíny dají se v běh, vydám se k myrhové hoře, k pahorku kadidlovému. ⁷Celá jsi krásná, přítelkyně moje, poskvrny na tobě není.“

Pís 5:16 „Patro jeho úst je přesladdké, on sám je přezádoucí skvost. Takový je milý můj, takový je můj přítel, jeruzalémské dcery.“

Pís 8:6.7 „⁶Polož si mě na srdce jako pečeť, jako pečeť na své rámě. Vždyť silná jako smrt je láska, neúprosná jako hrob žárlivost lásky. Žár její – žár ohně, plamen Hospodinův. ⁷Lásku neuhasí ani velké vody a řeky ji nezaplaví. Kdyby za lásku chtěl někdo dávat všechno jmění svého domu, sklídl by jen pohrdání.“

Ř 5:5 „A naděje neklame, neboť Boží láska je vylita do našich srdcí skrze Ducha svatého, který nám byl dán.“

ÚT 7. května – Poznání naplněné láskou

1K 8:2.3 „²Jestliže si někdo myslí, že něco už plně poznal, ten ještě nepoznal tak, jak je třeba. ³Kdo však miluje Boha, je od něho poznán.“

Gn 2:24.25 „²⁴Proto opustí muž svého otce i matku a přilne ke své ženě a stanou se jedním tělem. ²⁵Oba dva byli nazí, člověk i jeho žena, ale nestyděli se.“

Pís 4:7-16 „⁷Celá jsi krásná, přítelkyně moje, poskvrny na tobě není. ⁸Se mnou z Libanónu, nevěsto má, se mnou z Libanónu půjdeš. Rozhlédneš se z vrcholu Amány, z vrcholu Seníru a Chermónu, ze lvích doupat, z hor leopardů. ⁹Učarovala jsi mi, sestro má, nevěsto, učarovala jsi mi jediným pohledem svých očí, jediným článkem svého náhrdelníku. ¹⁰Oč krásnější je tvé laskání, sestro má, nevěsto, oč lepší je tvé laskání než víno. Vůně tvých olejů nad všechny balzámy. ¹¹Ze rtů ti kane stráž, má nevěsto, pod tvým jazykem je med a mléko, a vůně tvých šatů je jak vůně Libanónu. ¹²Zahrada uzavřená jsi, sestro má, nevěsto, uzavřený val, zapečetěný pramen. ¹³Vydáváš vůni jako sad s jablky granátovými, s výtečným ovocem, hennou i nardem, ¹⁴s nardem a šafránem, puškvorcem, skořicí, se vším kadidlovým stromovým, myrhou a aloe, se všemi balzámy nejlepššími. ¹⁵Jsi pramen zahrady, studna vody živé, bystřina z Libanónu. ¹⁶Probuď se, vánku severní, přijď, vánku jižní, at' voní moje zahrádka, at' její balzámy proudí jak bystřiny, at' přijde do své zahrady můj milý a jí výtečné ovoce její.“

Otázky k rozhovoru

1. Porovnejte Šalomounův popis jeho dokonalé manželky (Pís 4,1–5; 6,8 a 7,1–9) s Adamovým vyjádřením, když poprvé uviděl Evu (Gn 2,23). Jaký postoj by měli mít muži ke svým manželkám? (Ef 5,28.29)

Pís 4:1-5 „Jak jsi krásná, přítelkyně moje, jak jsi krásná, oči tvé jsou holubice pod závojem, vlasy tvé jsou jako stáda koz, které se hrnou z hory Gileádu. ²Zuby tvé jsou jako stádo ovcí před stříháním, jež z brodiště vystupují, a každá z nich vrhne po dvou, žádná z nich neplodná nezůstane. ³Jako karmínová šňůrka jsou tvé rty, ústa tvá půvabu plná. Jak rozpuklé granátové jablko jsou tvoje skráně pod závojem. ⁴Tvé hrdlo je jak Davidova věž z vrstev kamene zbudovaná, tisíc na ní zavěšeno štítů, samých pavéz bohatýrů. ⁵Dva prsy tvé jsou jak dva koloušci, dvojčátka gazelí, která se v lilích pasou.“

Pís 6:8 „Byť tu bylo šedesát královen a osmdesát ženin a dívek bez počtu.“

Pís 7:1-9 „¹„Obrať se, obrať se, Šulamítko, obrať se, obrať se, chceme tě vidět.“ Co na Šulamítce uvidíte? Že tančí táborový tanec! ²Jak krásné jsou tvé nohy v opánkách, knížecí dcero! Křivky tvých boků jsou jako náhrdelníky, dílo umělcových rukou. ³Tvůj pupek je pěkně vykroužená mísa, kůže nechýbí v ní vonné víno! Tvé břicho je stoh pšeničny, obrostlý liliemi. ⁴Dva prsy tvé jsou jak dva koloušci, dvojčátka gazelí. ⁵Tvé hrdlo je jak věž ze slonoviny, tvé oči – rybníky v Chesbónu u brány Batrabámské. Tvůj nos je jak libanónská věž, zkoumavě hledící k Damašku. ⁶Tvá hlava se tyčí jako Karmel, vrkoče tvé hlavy jsou jak purpur. Král je těmi kadeřemi spoután. ⁷Jak krásná, jak líbezná jsi, láska, při hrách milostných!

⁸Postavou se podobáš palmě a svými prsy hroznům datlí.

⁹Rekl jsem: „Vystoupím na palmu, abych se zmocnil plodů.“ Tvé prsy at' jsou hrozny révoými, dech tvého chřípí at' jablky voní.“

Gn 2:23 „Člověk zvolal: „Toto je kost z mých kostí a tělo z mého těla! At' muženou se nazývá, vždyť z muže vzata jest.““

2. Hlavně v minulosti mnozí vnímali Píseň písní jako alegorický (obrazný) vztah, který existuje mezi Bohem a jeho lidem, mezi Ježíšem a jeho církví. Je třeba si dát pozor, abychom to nepřehnali a nevnímali vše jen jako obrazy. Přesto, které aspekty vztahu mezi dvěma lidmi můžeme porovnat s naším vztahem k Bohu? Čti Iz 54,4.5; Jr 3,14 a 2K 11,2.

Iz 54:4.5 „⁴Neboj se, už se nemusíš stydět, nebuď zahanbená, už se nemusíš rdít studem. Zapomeň na hanbu, kdy jsi byla neprovdána, nevzpomeň na potupu svého vdovství. ⁵Tvým manželem je přece ten, jenž tě učinil, jeho jméno je Hospodin zástupů, tvým vykupitelem je Svatý Izraele; nazývá se Bohem celé země.“

Jr 3:14 „Navraťte se, odpadlí synové, je výrok Hospodinův, neboť já jsem váš manžel. Přijmu vás, po jednom z města, po dvou z čeledi, a uvedu vás na Sijón.“

2K 11:2 „Vždyť vás žárlivě střežím Boží žárlivostí; zasnoubil jsem vás jedinému muži, abych vás jako čistou pannu odevzdal Kristu.“

3. Přečti si Př 31,26; Pís 5,16 a Př 25,11. Jak důležitá jsou naše slova, která mají moc povzbuzovat nebo ponižovat naše partnery a posilovat nebo oslabovat naše manželství? Uvažujte v této souvislosti o následujících textech: Jk 1,26 a 3,5–11.

Př 31:26 „Její ústa promlouvají moudře, na jazyku mívá vládné naučení.“

Pís 5:16 „Patro jeho úst je přesladké, on sám je přezádooucí skvost. Takový je milý můj, takový je můj přítel, jeruzalémské dcery.“

Př 25:11 „Jako zlatá jablka se stříbrnými ozdobami je vhodně pronesené slovo.“

Jk 1:26 „Domnívá-li se kdo, že je zbožný, a přitom nedrží na uzdě svůj jazyk, klame tím sám sebe a jeho zbožnost je marná.“

Jk 3:5-11 „⁵Tak i jazyk je malý úd, ale může se chlubit velkými věcmi. Považte, jak malý oheň může zapálit veliký les! ⁶I jazyk je oheň. Je to svět zla mezi našimi údy, poskvrňuje celé tělo a ničí celý náš život, sám podpalován pekelným plamenem. ⁷Všechny druhy zvířat i ptáků, plazů i mořských živočichů mohou být a jsou kroceny člověkem, ⁸ale jazyk neumí zkrotit nikdo z lidí. Je to zlo, které si nedá pokoj, plně smrtonosného jedu. ⁹Jím chválíme Pána a Otce, jím však také proklínáme lidi, kteří byli stvořeni k Boží podobě. ¹⁰Z týchž úst vychází žehnání i proklínání. Tak tomu být nemá, bratří moji. ¹¹Což pramen z téhož zřídla vydává vodu sladkou i hořkou?“

Pís 5:1 „Do zahrady své jsem přišel, sestro má, nevěsto, sbíral jsem svou myrhu a svůj balzám, z plástve jsem jedl svůj med, pil víno své a mléko. Jezte, přátelé, a pijte, opájejte se laskáním.“

1K 7:3-5 „³Muž at' prokazuje ženě, čím je jí povinen, a podobně i žena muži. ⁴Žena nemá své tělo pro sebe, ale pro svého muže. Podobně však ani muž nemá své tělo pro sebe, ale pro svou ženu. ⁵Neodpírejte se jeden druhému, leda se vzájemným souhlasem a jen na čas, abyste byli volni pro modlitbu. Potom zase buďte spolu, aby vás satan nepokoušel, když byste se nemohli ovládnout.“

Pís 4:1-5 „¹Jak jsi krásná, přítelkyně moje, jak jsi krásná, oči tvé jsou holubice pod závojem, vlasy tvé jsou jako stáda koz, které se hrnou z hory Gileádu. ²Zuby tvé jsou jako stádo ovcí před stříháním, jež z brodiště vystupují, a každá z nich vrhne po dvou, žádná z nich neplodná nezůstane. ³Jako karmínová šňůrka jsou tvé rty, ústa tvá půvabu plná. Jak rozpuklé granátové jablko jsou tvoje skráně pod závojem. ⁴Tvé hrdlo je jak Davidova věž z vrstev kamene zbudovaná, tisíc na ní zavěšeno štítů, samých pavéz bohatýrů. ⁵Dva prsy tvé jsou jak dva koloušci, dvojčátka gazelí, která se v lilích pasou.“

Pís 5:10-16 „¹⁰Můj milý je běloskvoucí i červený, významnější nad tisíce jiných. ¹¹Jeho hlava je třpytivé zlato ryzí, jeho kadeře jsou trsy palmových plodů, černé jako havran. ¹²Jeho oči jsou jako holubi nad potůčky vod, v mléce se koupou, podobně vsazeným drahokamům. ¹³Jeho líce jsou jak balzámový záhon, schránky kořených vůní, jeho rty jsou lilie, z nichž kane tekutá myrha. ¹⁴Jeho ruce jsou válce zlaté taršíšem posázené, jeho břicho je mistrné dílo ze slonoviny safíry vykládané. ¹⁵Jeho stehna jsou sloupy z bílého mramoru, spočívající na patkách z ryzího zlata. Vzhled má jak Libanón, je ztepilý jak cedr. ¹⁶Patro jeho úst je přesladké, on sám je přezádooucí skvost. Takový je milý můj, takový je můj přítel, jeruzalémské dcery.“

Pís 2:16 „Můj milý je můj a já jsem jeho, on pase v lilích.“

Gn 2:23 „Člověk zvolal: „Toto je kost z mých kostí a tělo z mého těla! At' muženou se nazývá, vždyť z muže vzata jest.““

Gn 4:1.25 „¹I poznal člověk svou ženu Evu a ta otěhotněla a porodila Kaina. Tu řekla: „Získala jsem muže, a tím Hospodina. ... ²⁵I poznal opět Adam svou ženu a ta porodila syna a dala mu jméno Šét (to je [Do klína] vložený). Řekla: „Bůh mi vložil do klína jiného potomka místo Ábela, kterého zabil Kain.““

1S 1:19 „Za časného jitra se poklonili před Hospodinem a vraceli se. Když přišli do svého domu do Rámy, Elkána poznal svou ženu Chanu a Hospodin se na ni rozpomenul.“

L 1:34 ČSP „Marie řekla andělovi: „Jak se to stane, vždyť nepoznávám muže?““

J 17:3 „A život věčný je v tom, když poznají tebe, jediného pravého Boha, a toho, kterého jsi poslal, Ježíše Krista.“

1K 8:3 „Kdo však miluje Boha, je od něho poznán.“

1K 13:12 „Nyní vidíme jako v zrcadle, jen v hádance, potom však užíme tváří v tvář. Nyní poznávám částečně, ale potom poznám plně, jako Bůh zná mne.“

Ga 4:8.9 „⁸Dříve jste však neznali Boha a byli jste otroky bohů, kteří ve skutečnosti bohy nejsou. ⁹Nyní jste však Boha poznali; lépe řečeno: byli jste od Boha poznáni. Jak to, že se zase navracíte k těm bezmocným a ubohým mocnostem a chcete se jim dát znovu do otroctví?“

ST 8. května – Láska ve správném čase

Pís 4:16 „*Probud' se, vánku severní, příjď, vánku jižní, at' voní moje zahrádka, at' její balzámy proudí jak bystřiny, at' přijde do své zahrady můj milý a jí výtečné ovoce její.*“

Pís 5:1 „*Do zahrady své jsem přišel, sestro má, nevěsto, sbíral jsem svou myrhu a svůj balzám, z plástve jsem jedl svůj med, pil víno své a mléko. Jezte, přátelé, a pijte, opájejte se laskáním.*“

Pís 8:4.8-10 „⁴Zapřísahám vás, jeruzalémské dcery, nebuďte a nezburcujte lásku, dokud nebude chtít sama. .. ⁸,Malíčkou máme sestru, prsy ještě nemá. Co s tou sestrou uděláme v den, kdy o ni přijdou smlouvat? ⁹Jestliže je hradbou, stříbrné cimbuří na ní postavíme, jestliže je dveřmi, zahradíme je cedrovou deskou.“ ¹⁰„Já jsem hradba, mé prsy jsou jako věže.“ Tehdy stala jsem se v jeho očích tou, která nalézá pokoj.“

Pís 2:7 „Zapřísahám vás, jeruzalémské dcery, při polních laních: nebuďte a nezburcujte lásku, dokud nebude chtít sama.“

Pís 3:5 „Zapřísahám vás, jeruzalémské dcery, při gazelách a při polních laních: nebuďte a nezburcujte lásku, dokud nebude chtít sama.“

ČT 9. května – Ochrana Stvořitelova daru

Ga 5:24,25 „²⁴Ti, kteří náležejí Kristu Ježíši, ukřičovali sami sebe se svými vášněmi a sklony. ²⁵Jsme-li živi Božím Duchem, dejme se Duchem také řídit.“

Lv 20:7-21 „⁷Posvěte se a buďte svatí, protože já jsem Hospodin, váš Bůh. ⁸Dbejte na má nařízení a dodržujte je; já jsem Hospodin, já vás posvěcuji. ⁹Kdo by zlořečil svému otci nebo své matce, musí zemřít. Svému otci a matce zlořečil, jeho krev padni na něho. ¹⁰Kdo se dopustí cizoložství s ženou někoho jiného, kdo cizoloží s ženou svého bližního, musí zemřít, cizoložník a cizoložnice. ¹¹Kdo by spal s ženou svého otce, odkryl nahotu svého otce. Oba musejí zemřít, jejich krev padni na ně. ¹²Kdyby někdo spal se svou snachou, oba musejí zemřít; dopustili se zvrhlosti, jejich krev padni na ně. ¹³Kdyby muž spal s ženou jako s ženou, oba se dopustili ohavnosti; musejí zemřít, jejich krev padni na ně. ¹⁴Kdyby někdo pojal ženu a zároveň i její matku, spáchal mrzký čin. Budou upáleni, muž i ty ženy, aby nedocházelo mezi vámi k mrzkým činům. ¹⁵Kdyby muž obcovoval s dobytčetem, musí zemřít. Dobytče zabijete. ¹⁶Kdyby se žena přiblížila k nějakému dobytčeti, aby se s ní pářilo, zabijete ženu i dobytče. Musejí zemřít, jejich krev padni na ně. ¹⁷Kdyby si někdo vzal svou sestru, dceru svého otce nebo své matky, aby spatřil její nahotu a ona spatřila jeho nahotu, je to potupa; budou vyobcováni před zraky synů svého lidu. Odkryl nahotu své sestry, ponese následky své nepravosti. ¹⁸Kdyby někdo spal se ženou v období její nečistoty, odkryl její nahotu a obnažil zdroj jejího krvácení a ona by nechala odkryt zdroj svého krvácení, budou oba vyobcováni ze společenství svého lidu. ¹⁹Neodkryješ nahotu sestry své matky nebo svého otce; znamenalo by to obnažit svého příbuzného. Ponesou svou vinu. ²⁰Kdo by spal se svou tetou, odkryl nahotu svého strýce. Ponesou následky svého hříchu, zemřou bezdětní. ²¹Kdyby někdo pojal ženu svého bratra, znamená to znečištění. Odkryl nahotu svého bratra, zůstanou bezdětní.“

Ř 1:24-27 „²⁴Proto je Bůh nechal na pospas nečistým vášním jejich srdcí, takže neuctívají své vlastní těla; ²⁵vyměnili Boží pravdu za lež a klanějí se a slouží tvorstvu místo Stvořiteli – on budí veleben na věky! Amen. ²⁶Proto je Bůh vydal v moc hanebných vášní. Jejich ženy zaměnily přirozený styk za nepřirozený ²⁷a stejně i muži zanechali přirozeného styku s ženami a vzplanuli žádostí jeden k druhému, muži s muži provádějí hanebnosti, a tak sami na sobě dostávají zaslouženou odplatu za svou secestnost.“

1K 6:9-20 „⁹Což nevíte, že nespravedliví nebudou mít účast v Božím království? Nemylte se: Ani smilníci, ani modláři, ani cizoložníci, ani nemravní, ani zvrácení, ¹⁰ani zloději, ani lakomci, opilci, utrhači, lupiči nebudou mít účast v Božím království. ¹¹A to jste někteří byli. Dalí jste se však obmyli, byli jste posvěceni, byli jste ospravedlněni ve jménu Pána Ježíše Krista a Duchem našeho Boha. ¹²‘Všechno je mi dovoleno’ – ano, ale ne všechno prospívá. ‘Všechno je mi dovoleno’ – ano, ale ničím se nedám zotročit. ¹³Jídlo je pro žaludek a žaludek pro jídlo; Bůh však jednou učiní konec obojímu. Tělo však není pro smilstvo, nýbrž pro Pána, a Pán pro tělo. ¹⁴Bůh, který vzkřísil Pána, vzkřísí svou mocí i nás. ¹⁵Nevíte, že vaše těla jsou údy Kristovými? Mám tedy z údu Kristových učinit údy nevěstky? Rozhodně ne! ¹⁶Což nevíte, že kdo se oddá nevěstce, je s ní jedno tělo? Je přece řečeno ‘budou ti dva jedno tělo’. ¹⁷Kdo se oddá Pánu, je s ním jeden duch. ¹⁸Varujte se smilstva! Žádný jiný hřích, kterého by se člověk dopustil, netýká se jeho těla; kdo se však dopouští smilstva, hřeší proti vlastnímu tělu. ¹⁹Či snad nevíte, že vaše tělo je chrámem Ducha svatého, který ve vás přebývá a jež máte od Boha? Nepatříte sami sobě! ²⁰Bylo za vás zaplacené výkupné. Proto svým tělem oslavujte Boha.“

Ř 8:1-14 „¹Nyní však není žádného odsouzení pro ty, kteří jsou v Kristu Ježíši, ²neboť zákon Ducha, který vede k životu v Kristu Ježíši, osvobodil tě od zákona hříchu a smrti. ³Bůh učinil to, co bylo zákonu nemožné pro lidskou slabost: Jako obět z hřích poslal svého vlastního Syna v těle, jako má hříšný člověk, aby na lidském těle odsoudil hřích, ⁴a aby tak spravedlnost požadovaná zákonem byla naplněna v nás, kteří se neřídíme svou vůlí, nýbrž vůlí Ducha. ⁵Ti, kdo dělají jen to, co sami chtějí, tíhnou k tomu, co je tělesné; ale ti, kdo se dají vést Duchem, tíhnou k tomu, co je duchovní. ⁶Dát se vést sobectvím znamená smrt, dát se vést Duchem je život a pokoj. ⁷Soustředění na sebe je Bohu nepřátelské, neboť se nechce ani nemůže podřídit Božmu zákonu. ⁸Ti, kdo žijí jen z vlastních sil, nemohou se líbit Bohu. ⁹Vy však nejste živi ze své stly, ale z moci Ducha, jestliže ve vás Boží Duch přebývá. Kdo nemá Ducha Kristova, ten není jeho. ¹⁰Je-li však ve vás Kristus, pak vaše tělo sice podléhá smrti, protože jste zhřešili, ale Duch dává život, protože jste ospravedlněni. ¹¹Jestliže ve vás přebývá Duch toho, který Ježíše vzkřísil z mrtvých, pak ten, kdo vzkřísil z mrtvých Krista Ježíše, obživí i vaše smrtelná těla Duchem, který ve vás přebývá. ¹²A tak, bratři, jsme dlužní, ale ne sami sobě, abychom museli žít podle své vůle. ¹³Vždyť žijete-li podle své vůle, spějete k smrti; jestliže však mocí Ducha usmrcujete hříšné činy, budete žít. ¹⁴Ti, kdo se dají vést Duchem Božím, jsou synové Boží.“

2K 10:5 „A všechno, co se v pyšě pozvedá proti poznání Boha. Uvádíme do poddanství každou mysl, aby byla poslušná Krista.“

Ko 3:3-10 „³Zemřeli jste a váš život je skryt spolu s Kristem v Bohu. ⁴Ale až se ukáže Kristus, váš život, tehdy i vy se s ním ukážete v slávě. ⁵Proto umrtvujte své pozemské sklony: smilstvo, necudnost, vášně, zlou touhu a hrabivost, která je modloslužbou. ⁶Pro takové věci přichází Boží hněv. ⁷I vy jste dříve tak žili. ⁸Ale nyní odhďte to všechno: zlobu, hněv, špatnost, rouhání, pomluvy z vašich úst. ⁹Neobelhávejte jeden druhého, svlečte ze sebe starého člověka i s jeho skutky ¹⁰a oblečte nového, který dochází pravého poznání, když se obnovuje podle obrazu svého Stvořitele.“

1Te 5:23,24 „²³Sám Bůh pokoje nechť vás cele posvětit a zachová vašeho ducha, duši i tělo bez úrazu a poskvrny do příchodu našeho Pána Ježíše Krista. ²⁴Věrný je ten, který vás povolal; on to také učiní.“

1J 1:9 „Jestliže doznáváme své hříchy, on je tak věrný a spravedlivý, že nám hříchy dpouští a očišťuje nás od každé nepravosti.“

PÁ 10. května – Podněty k zamyšlení

„Manželství získalo Kristovo pozeňání a měli bychom ho vnímat jako svatou instituci. Pravé náboženství by nemělo odporovat Božím plánům. Bůh ustanovil, aby se muž a žena spojili do svatého svazku, jehož prostřednictvím budou vytvářet rodiny. Rodiny korunované úctou a respektem pak budou symbolizovat nebeskou rodinu. Na začátku své veřejné služby Ježíš zcela jasně uznal instituci manželství, která byla ustanovena již v ráji. Účastí na svatební hostině ukázal svůj postoj k manželskému svazku. Když do manželství vstupujeme s láskou, s čistotou, s pravdou a se spravedlností, stává se z něj jedno z největších pozeňání lidské rodiny.“ (DG 180.181)

Jak ukazuje Píseň písní, sexuální láska může být v manželství nádherným darem a pozeňáním. Dlouhotrvající vztah však nemůže být postaven výhradně na vnější kráse a tělesné rozkoši. Naše těla postupně stárnou a slábnou. Žádná dieta, žádné cvičení ani plastické operace nás neudrží věčně mladými. Manželství Šalomouna a Šulamítky je celoživotním, oddaným vztahem. Tříkráť potvrzují, že patří jeden druhému (Pís 2,16; 6,3 a 7,11). V prvním případě jde o vyznání, že si navzájem patří (viz také Ef 5,21.33). V druhém případě Šulamítka mění pořadí, aby vyjádřila svou pokoru (viz také Ef 5,22.23). A ve třetím případě zaznívá Šalomounova touha po jeho milované (viz také Ef 5,24–32). Takovou lásku nemůže nic uhasit (Pís 8,7), je jako pečeť, kterou nelze porušit (Pís 8,6).

Pís 2:16 „Můj milý je můj a já jsem jeho, on pase v lilíích.“

Pís 6:3 „Já jsem svého milého a můj milý je můj, on pase v lilíích.“

Pís 7:11 „Já jsem svého milého, on dychtí jen po mně.“

Ef 5:21-33 „²¹V poddanosti Kristu se podřizujte jedni druhým: ²²ženy svým mužům jako Pánu, ²³protože muž je hlavou ženy, jako Kristus je hlavou církve, těla, které spasil. ²⁴Ale jako církev je podřízena Kristu, tak ženy mají být ve všem podřízeny svým mužům. ²⁵Muži, milujte své ženy, jako si Kristus zamiloval církev a sám se za ni obětoval, ²⁶aby ji posvětil a očistil křtem vody a slovem; ²⁷tak si on sám připravil církev slavnou, bez poskvrny, vrásky a cehokoli podobného, aby byla svatá a bezúhonná. ²⁸Proto i muži mají milovat své ženy jako své vlastní tělo. Kdo miluje svou ženu, miluje sebe. ²⁹Nikdo přece nemá v nenávisti své tělo, ale žije a stará se o ně. Tak i Kristus pečuje o církev: ³⁰vždyť jsme údy jeho těla. ³¹Proto opustí muž otce i matku a připojí se k své manželce, a budou ti dva jedno tělo. ³²Je to velké tajemství, které vztahují na Krista a na církev. ³³A tak i každý z vás bez výjimky ať miluje svou ženu jako sebe sama a žena ať má před mužem úctu.“

Pís 8:6,7 „⁶Polož si mě na srdce jako pečeť, jako pečeť na své rámě. Vždyť silná jako smrt je láska, neúprosná jako hrob žárlivost lásky. Žár její – žár ohně, plamen Hospodinův. ⁷Lásku neuhasí ani velké vody a řeky ji nezaplaví. Kdyby za lásku chtěl někdo dávat všechno jmění svého domu, sklídl by jen pohrdání.“

